

Homerische Hymnen

Gedicht 1

Εἰς Διώνυσον

- [1] οἷ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἷ δ' Ἰκάρω ἠνεμοέσση
[2] φάσ', οἷ δ' ἐν Νάξω, δῖον γένος, εἰραφιῶτα,
[3] οἷ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
[4] κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνω·
[5] ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
[6] ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
[7] πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
[8] ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλη,
[9] τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοι ροάων,
[10] καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
[11] ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
[12] ἄνθρωποι ῥέξουσιν τεληέσσας ἐκατόμβας.
[13] ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' οὐσι νεῦσε Κρονίων·
[14] ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[15] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
[16] ὥς εἰπὼν ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.
[17] ἔλθ' ἔλθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοδοὶ
[18] ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστι
[19] σεῖ' ἐπιληθομένω ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοιδῆς.
[20] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ', εἰραφιῶτα,
[21] σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέουσι Θυώνην.

Gedicht 6

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
[2] ἄσομαι, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
[3] εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
[4] ἤνεικεν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
[5] ἀφρῶ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι
[6] δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν·
um
[7] κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὖτυκτον ἔθηκαν
[8] καλήν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
[9] ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖδ' τε τιμήεντος·
[10] δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
[11] ὄρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταῖ
[12] ὦραι κοσμεῖσθην χρυσάμπυκες, ὅππότε ἵοιεν
[13] ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
[14] αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν,
[15] ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἷ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
[16] χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
[17] εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
[18] εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

[19] χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε: δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
[20] νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
[21] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 7

Εἰς Διώνυσον

[1] ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
[2] μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
[3] ἀκτῇ ἔπι προβλήτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
[4] πρωθήβη: καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι,
[5] κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὦμοις
[6] πορφύρεον: τάχα δ' ἄνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
[7] ληισταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
[8] Τυρσηνοί: τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος: οἳ δὲ ἰδόντες
[9] νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον. αἴψα δ' ἐλόντες
[10] εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
[11] υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλῆων
[12] εἶναι καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
[13] τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πῖπτον
[14] χειρῶν ἠδὲ ποδῶν: ὃ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
[15] ὄμμασι κυανέοισι: κυβερνήτης δὲ νοήσας
[16] αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε:
[17] δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
[18] καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύνатаί μιν νηῦς εὐεργής.
[19] ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[20] ἢ Ποσειδάων: ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
[21] εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
[22] ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφώμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
[23] αὐτίκα: μῆδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείς
[24] ὄρη ἔπ' ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
[25] Ὡς φάτο: τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ:
[26] δαιμόνι', οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηὸς
[27] σύμπανθ' ὄπλα λαβών: ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεςσι μελήσει.
[28] ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὃ γε Κύπρον
[29] ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἐκαστέρῳ: ἐς δὲ τελευτήν
[30] ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
[31] οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
[32] ὥς εἰπὼν ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νηός.
[33] ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
[34] καττάνυσαν: τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματοῦ ἔργα.
[35] οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
[36] ἠδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὠρνυτο δ' ὁδμὴ
[37] ἀμβροσίῃ: ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
[38] αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
[39] ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνύντο δὲ πολλοὶ
[40] βότρυες: ἀμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,
[41] ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει:
[42] πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον: οἳ δὲ ἰδόντες,
[43] νῆ' ἤδη τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
[44] γῆ πελάαν: ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

[45] δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσση
[46] ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
[47] ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
[48] δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
[49] ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
[50] ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
[51] ἄρχὸν ἔλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
[52] πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα δῖαν,
[53] δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
[54] ἔσχεθε καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον εἴπε τε μῦθον·
[55] θάρσει, †δῖε κάτωρ†, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
[56] εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
[57] Καδμηὶς Σεμέλῃ Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.
[58] χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστι
[59] σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμήσαι ἀοιδήν.

Gedicht 8

Εἰς Ἄρεα

[1] Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
[2] ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
[3] καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
[4] Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
[5] ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
[6] ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
[7] αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τεύρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
[8] ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
[9] κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
[10] πρὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότῃα
[11] ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὥς κε δυναίμην
[12] σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
[13] καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
[14] θυμοῦ αὖ μένος ὅξυ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
[15] φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
[16] δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
[17] δυσμενέων προφυγόντα μόθον Κῆράς τε βιαίους.

Gedicht 9

Εἰς Ἄρτεμιν

[1] Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο.
[2] παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
[3] ἥθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνιο Μέλητος
[4] ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
[5] ἐς Κλάρων ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[6] ἦσται μιμνάζων ἐκατηβόλον ἰοχέαιραν.
[7] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
[8] αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
[9] σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Gedicht 10

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] κυπρογενῇ Κυθέρειαν αἰέσομαι, ἥτε βροτοῖσι
[2] μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
[3] αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἱμερτὸν θέει ἄνθος.
[4] χαῖρε, θεά, Σαλαμῖνος ἐυκτιμένης μεδέουσα
[5] εἰναλῆς τε Κύπρου: δὸς δ' ἱμερόεσσιν αἰοδὴν.
[6] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Gedicht 11

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' αἰεῖδιν,
[2] δεινὴν, ἥ σὺν Ἄρῃ μέλει πολεμῖα ἔργα
[3] περθόμεναί τε πόλῃς αὕτῃ τε πτόλεμοί τε,
[4] καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
[5] χαῖρε, θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

Gedicht 12

Εἰς Ἥραν

- [1] Ἥρην αἰίδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη,
[2] ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
[3] Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
[4] κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
[5] ἀζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

Gedicht 13

Εἰς Δημήτραν

- [1] Δημήτρ' ἠύκομον, σεμνὴν θεάν, ἄρχομ' αἰεῖδιν,
[2] αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
[3] χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν: ἄρχε δ' αἰοδῆς.

Gedicht 14

Εἰς Μητέρα Θεῶν

- [1] μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
[2] ὕμναι, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
[3] ἥ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
[4] εὖαδεν ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων
[5] οὔρεά τ' ἠχήμεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
[6] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι αἰοδῆ.

Gedicht 15

Εἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

- [1] Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
[2] γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
[3] Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι·
[4] ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
[5] πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθέως ἄνακτος
[6] πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
[7] νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
[8] νάει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
[9] χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Gedicht 16

Εἰς Ἀσκληπιόν

- [1] ἱητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
[2] υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγένεατο δῖα Κορωνίς
[3] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
[4] χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὁδυνάων.
[5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοδῆ.

Gedicht 17

Εἰς Διοσκούρους

- [1] Κάστορα καὶ Πολυδεύκῃ ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
[2] Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
[3] τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
[4] λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι.
[5] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Gedicht 18

Εἰς Ἑρμῆν

- [1] Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
[2] Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
[3] ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
[4] Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
[5] αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
[6] ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
[7] νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
[8] εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
[9] λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
[10] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
[11] σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
[12] χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

Gedicht 19

Εἰς Πᾶνα

[1] ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ξυνεπε, Μοῦσα,
[2] αἰγιόδοην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
[3] δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χορογηθέσι νύμφαις,
[4] αἶ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
[5] Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
[6] αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
[7] καὶ κορυφᾶς ὀρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
[8] φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά,
[9] ἄλλοτε μὲν ῥεῖθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
[10] ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
[11] ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
[12] πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
[13] πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θήρας ἐναίρων,
[14] ὄξεά δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον
[15] ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μοῦσαν ἀθύρων
[16] νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
[17] ὄρνις, ἦτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
[18] θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν αἰοιδήν.
[19] σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
[20] φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
[21] μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἥχῳ·
[22] δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
[23] πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
[24] λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
[25] ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος
[26] εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ.
[27] ὕμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
[28] οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
[29] ξυνεπον, ὥς ὃ γ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἄγγελός ἐστι,
[30] καὶ ῥ' ὃ γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
[31] ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
[32] ἔνθ' ὃ γε καὶ θεὸς ὦν ψαφάρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
[33] ἀνδρὶ πάρα θνητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
[34] νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃτι μιγῆναι·
[35] ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
[36] Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ιδέσθαι,
[37] αἰγιόδοην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ἡδυγέλωτα·
[38] φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη
[39] δεῖσε γάρ, ὥς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡυγένειον.
[40] τὸν δ' αἴψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
[41] δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
[42] ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
[43] δέρμασιν ἐν πυκννοῖσιν ὀρεσκώοιο λαγωῷ
[44] παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
[45] δεῖξε δὲ κοῦρον ἐόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
[46] ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
[47] Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
[48] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' αἰοιδῆ

[49] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Gedicht 20

Εἰς Ἥφαιστον

- [1] Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰέσειο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἀγλαὰ ἔργα
- [3] ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
- [4] ἄντροις ναιετάσκον ἐν οὖρεσιν, ἥύτε θῆρες.
- [5] νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
- [6] ῥηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
- [7] εὖκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
- [8] ἀλλ' ἴληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἄρετήν τε καὶ ὄλβον.

Gedicht 21

Εἰς Ἀπόλλωνα

- [1] φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰεῖδει,
- [2] ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
- [3] Πηνειόν· σὲ δ' αἰοδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
- [4] ἠδυεπῆς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶεν αἰεῖδει.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' αἰοδῆ.

Gedicht 22

Εἰς Ποσειδῶνα

- [1] ἀμφὶ Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἄρχομ' αἰεῖδειν,
- [2] γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
- [3] πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
- [4] διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
- [5] ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
- [6] χαῖρε, Ποσειδάον γαίηοχε, κυανοχαῖτα,
- [7] καί, μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

Gedicht 23

Εἰς Ὑπατον Κρονίδην

- [1] Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι ἠδὲ μέγιστον,
- [2] εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
- [3] ἐγκλιδὸν ἐζομένην πυκινοὺς ὅαρους ὁαρίζει.
- [4] ἴληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε μέγιστε.

Gedicht 24

Εἰς Ἑστίαν

- [1] ἐστίη, ἦτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
- [2] Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
- [3] αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον·

[4] ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἔν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
[5] σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

Gedicht 25

Εἰς Μούσας Καὶ Απόλλωνα

[1] μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
[2] ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[3] ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
[4] ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
[5] φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
[6] χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 26

Εἰς Διόνυσον

[1] κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' αἰεῖδεν,
[2] Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἷόν,
[3] ὃν τρέφον ἡύκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἀνακτος
[4] δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
[5] Νύσης ἐν γυάλοις· ὃ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκρητι
[6] ἄντρω ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
[7] αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
[8] δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
[9] κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
[10] Νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
[11] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
[12] δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
[13] ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

Gedicht 27

Εἰς Ἄρτεμιν

[1] Ἄρτεμιν αἰίδω χρυσηλάκατον, κελαδαινὴν,
[2] παρθένον αἰδοίην, ἐλαφιβόλον, ἰοχέαιραν,
[3] αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
[4] ἣ κατ' ὄρη σκιάεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
[5] ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει
[6] πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
[7] ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
[8] δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
[9] πόντος τ' ἰχθυοίς· ἦ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
[10] πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
[11] αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
[12] εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσας' εὐκαμπέα τόξα
[13] ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
[14] Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πῖονα δῆμον,
[15] Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

[16] ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
[17] ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
[18] ἐξάρχουσα χοροῦς· αἱ δ' ἄμβροσιν ὅπ' ἰεῖσαι
[19] ὕμνεῦσιν Λητῷ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας
[20] ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
[21] χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο·
[22] αὐτὰρ ἐγὼν ὕμεων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Gedicht 28

Εἰς Ἀθήναν

[1] Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν
[2] γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
[3] παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
[4] Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
[5] σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆια τεύχε' ἔχουσαν,
[6] χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
[7] ἀθανάτους· ἥ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
[8] ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
[9] σείσας' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
[10] δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
[11] σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
[12] κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔκχυτο δ' ἄλμη
[13] ἐξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
[14] ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσότε κούρη
[15] εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
[16] Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
[17] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
[18] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Gedicht 29

Εἰς Ἑστίαν

[1] ἐστίη, ἥ πάντων ἐν δώμασιν ὕψηλοῖσιν
[2] ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
[3] ἔδρην ἀίδιον ἔλαχες, πρεσβηίδα τιμὴν,
[4] καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
[5] εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἔν' οὐ πρώτη πυμάτη τε
[6] Ἑστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
[7] καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
[8] ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἑάων,
[9] ἴλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε.
[10] ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
[11] εἰδότες· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[12] εἰδότες ἔργματα καλὰ νόω θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.
[13] χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
[14] αὐτὰρ ἐγὼν ὕμεων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοδῆς.

Gedicht 30

Εἰς Γῆν Μητέρα Πάντων

- [1] γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι, ἥυθέμεθλον,
[2] πρεσβίστην, ἥ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὀπόσ' ἐστίν,
[3] ἡμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
[4] ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
[5] ἐκ σέο δ' εὐπαιδὲς τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι,
[6] πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
[7] θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
[8] πρόφρων τιμῆσης· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
[9] βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος ἡδὲ κατ' ἀγρούς
[10] κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλεται ἐσθλῶν·
[11] αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
[12] κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
[13] παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεί κυδιώσι
[14] παρθενικάι τε χοροῖς πολυανθέσιν εὐφρονι θυμῷ
[15] παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
[16] οὐς κε σὺ τιμῆσης, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
[17] χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
[18] πρόφρων δ' ἀντ' ὤδῃς βίοτον θυμήρε' ὀπαζε·
[19] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 31

Εἰς Ἥλιον

- [1] ἥλιον ὕμνεῖν αὐτὲ Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα,
[2] Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
[3] γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
[4] γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
[5] αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
[6] Ἡῷ τε ῥοδόπηχυν ἐυπλόκαμόν τε Σελήνην
[7] Ἡέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[8] ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
[9] ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὃ γε δέρκεται ὄσσοις
[10] χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
[11] αἰγλήεν στίλβουσι παρὰ κροτάφων δέ τ' ἔθειραι
[12] λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
[13] τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
[14] λεπτοεργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὕπο δ' ἄρσενες ἵπποι.
[15] ἔνθ' ἄρ' ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
[16] [αὐτόθι παύεται ἄκρου ἐπ' οὐρανοῦ, εἰσόκεν αὐτὶς]
[17] θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.
[18] χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὀπαζε.
[19] ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
[20] ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεαὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Gedicht 32

Εἰς Σελήνην

- [1] μήνην αἰεῖδεν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
[2] ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἴστορες ὥδῃς·
[3] ἥς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
[4] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
[5] αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἄῆρ
[6] χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάνονται,
[7] εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλόν,
[8] εἴματα ἐσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
[9] ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
[10] ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάση καλλίτριχας ἵππους,
[11] ἐσπερίη, διχόμηνος· ὃ δὲ πλήθει μέγας ὄγμος
[12] λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε' ἀεξομένης τελέθουσιν
[13] οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
[14] τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
[15] ἦ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
[16] ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[17] χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,
[18] πρόφρον, ἐυπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
[19] ἄσομαι ἡμιθέων, ὦν κλείουσ' ἔργματ' αἰοοί,
[20] Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Gedicht 33

Εἰς Διοσκούρους

- [1] ἀμφὶ Διὸς κούρους, ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
[2] Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
[3] Κάστορά θ' ἵππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
[4] τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
[5] μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφεί Κρονίωνι
[6] σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[7] ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
[8] χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἳ δ' ἀπὸ νηῶν
[9] εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
[10] ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
[11] πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
[12] θῆκαν ὑποβρυχίην· οἳ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
[13] ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀίξαντες,
[14] αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
[15] κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι,
[16] σήματα καλά, πόνου ἀπονόσφισιν· οἳ δὲ ἰδόντες
[17] γήθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
[18] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
[19] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοοῖς.